

Sygn. akt III K 83/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2014r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze Wydział III Karny w składzie :

Przewodniczący – Sędzia SO Marek Buczek

Protokolant Joanna Matejkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze – Krzysztofa Świątka

po rozpoznaniu w dniach 19.12.2012 r., 21.02.2013 r., 26.03.2013 r., 24.05.2013 r., 25.06.2013 r., 03.09.2013 r., 30.10.2013 r., 09.12.2013 r., 22.01.2014 r., 28.01.2014 r. i 21.02.2014 r.

sprawy karnej

1. K. L. (1) urodzonego (...)

w O. syna A. i M. z domu K.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 2000r. do 2005r. w W. pełniąc obowiązki Prezesa Zarządu (...) Związku (...) z siedzibą W., ul. (...), będąc z racji pełnionej funkcji zobowiązany do dbania i zajmowania się sprawami majątkowymi związku, nadużył udzielonych mu uprawnień w ten sposób, że w dniu 09.05.2005r. nabywając od Skarbu Państwa – Starostwa Powiatowego w J. nieruchomość zabudowaną położoną w S. – J. „Ośrodek (...)” z 50% bonifikatą, tj. za kwotę 429.488,40 zł, a następnie zbywając ją w tym samym dniu M. W. za kwotę 858.976,80 zł. wyrządził (...) Związkowi (...) wielką szkodę majątkową w łącznej kwocie 1.924.139,20 zł będąc świadomym tego, iż w latach 2000-2005 Urząd Kultury Fizycznej i Sportu, Ministerstwo (...) oraz Ministerstwo (...) przekazało na modernizację przedmiotowej nieruchomości środki pieniężne w kwocie 1.924.142 zł. jak również, iż wartość nieruchomości zgodnie z Operatem Szacunkowym Nieruchomości z dnia 20.08.2004r. wyniosła 2.230.000 zł,

tj. o czyn z art. 296§1 kk w zw. z art. 296§3 kk

II. w dniu 09 maja 2005r. w Z. z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 429.488,40 zł. Starostwo Powiatowe w J. w ten sposób, iż w celu uzyskania 50% bonifikaty w kwocie 429.488,40 zł na zakup nieruchomości zabudowanej „Ośrodek (...)” w J., wprowadził w błąd J. P. – V-ce Starostę (...) oraz M. K. – pełnomocnika w/wym. Starostwa Powiatowego co do zamiaru dalszego wykorzystania przedmiotowego ośrodka na cele(...)nie związane z działalnością zarobkową zgodnie z art. 68 ust. 2 Ustawy o Gospodarce Nieruchomościami i odsprzedania go osobie fizycznej, co miało bezpośrednie znaczenia dla uzyskania bonifikaty,

tj. o czyn z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk

III. w dniu 19 maja 2005r. w W. w celu uzyskania dotacji z Ministerstwa (...) przedłożył pismo wraz z Aktem Notarialnym z dnia 09.05.2005r. Repertorium A (...) stwierdzając w nim nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne dla uzyskania przedmiotowej dotacji tj. faktycznego stanu prawnego własności nieruchomości pod nazwą Ośrodek (...) w J. co doprowadziło do

udzielenia w dniu 10 czerwca 2005r. przez w/wym. Ministerstwo zgody na dotację w kwocie 250.000 zł,

tj. o czyn z art. 297§1 kk

IV. w dniu 31 maja 2005r. w W. w celu uzyskania dotacji z Ministerstwa (...) przedłożył wniosek do Ministerstwa (...) o Dofinansowanie Modernizacji, Remontów i Inwestycji Obiektów (...) Nr DE- (...) Etap (...) na kwotę 216.700 zł stwierdzając w nim nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne dla uzyskania przedmiotowej dotacji tj. faktycznego stanu prawnego własności nieruchomości pod nazwą Ośrodek (...) w J. co doprowadziło do udzielenia przez w/wym. Ministerstwo dotacji w kwocie 308.000 zł ze środków Ministerstwa i w kwocie 216.700 zł ze środków Funduszu (...) tj. w łącznej kwocie 524.700,93 zł

tj. o czyn z art. 297§1 kk

2. J. W. urodzonego (...)

w P. syna L. i J. z domu K.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 2000r. do 2005r. w W. pełniąc obowiązki członka Zarządu (...) Związku (...) z siedzibą W., ul. (...), będąc z racji pełnionej funkcji zobowiązany do dbania i zajmowania się sprawami majątkowymi związku, nadużył udzielonych mu uprawnień w ten sposób, że w dniu 09.05.2005r. nabywając od Skarbu Państwa – Starostwa Powiatowego w J. nieruchomość zabudowaną położoną w S. – J. Ośrodek (...) z 50% bonifikatą, tj. za kwotę 429.488,40 zł, a następnie zbywając ją w tym samym dniu M. W. za kwotę 858.976,80 zł, wyrządził (...) Związkowi (...) wielką szkodę majątkową w łącznej kwocie 1.924.139,20 zł będąc świadomym tego, iż w latach 2000-2005 Urząd (...) Ministerstwo (...) oraz Ministerstwo (...) przekazało na modernizację przedmiotowej nieruchomości środki pieniężne w kwocie 1.924.142 zł jak również, iż wartość nieruchomości zgodnie z Operatem Szacunkowym (...) z dnia 20.08.2004r. wyniosła 2.230.000 zł,

tj. o czyn z art. 296§1 kk w zw. z art. 296§3 kk

II. w dniu 09 maja 2005r. w Z. z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 429.488,40 zł. Starostwo Powiatowe w J. w ten sposób, iż w celu uzyskania 50% bonifikaty w kwocie 429.488,40 zł na zakup nieruchomości zabudowanej „Ośrodek (...)” w J., wprowadził w błąd J. P. – V-ce Starostę (...) oraz M. K. – pełnomocnika w/wym. Starostwa Powiatowego co do zamiaru dalszego wykorzystania przedmiotowego ośrodka na cele sportowe nie związane z działalnością zarobkową zgodnie z art. 68 ust. 2 Ustawy o Gospodarce Nieruchomościami i odsprzedania go osobie fizycznej, co miało bezpośrednie znaczenia dla uzyskania bonifikaty,

tj. o czyn z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk

III. w dniu 31 maja 2005r. w W. w celu uzyskania dotacji z Ministerstwa (...) przedłożył wniosek do Ministerstwa (...) o Dofinansowanie Modernizacji, Remontów i Inwestycji Obiektów (...) Nr DE- (...) Etap (...) na kwotę 216.700 zł stwierdzając w nim nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne dla uzyskania przedmiotowej dotacji tj. faktycznego stanu prawnego własności nieruchomości pod nazwą Ośrodek (...) w J. co doprowadziło do udzielenia przez w/wym. Ministerstwo dotacji w kwocie 308.000 zł ze środków Ministerstwa i w kwocie 216.700 zł ze środków Funduszu Rozwoju (...) tj. w łącznej kwocie 524.700,93 zł

tj. o czyn z art. 297§1 kk

3. A. Ż. urodzonego (...)

w Ł. syna J. i H. z domu P.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 2000r. do 2005r. w W. pełniąc obowiązki Sekretarza Zarządu (...) Związku (...) z siedzibą W., ul. (...), będąc z racji pełnionej funkcji zobowiązany do dbania i zajmowania się sprawami majątkowymi związku, nadużył udzielonych mu uprawnień w ten sposób, że w dniu 09.05.2005r. nabywając od Skarbu Państwa – Starostwa Powiatowego w J. nieruchomość zabudowaną położoną w S. – J. Ośrodek (...) z 50% bonifikatą, tj. za kwotę 429.488,40 zł, a następnie zbywając ją w tym samym dniu M. W. za kwotę 858.976,80 zł, wyrządził (...) Związkowi (...) wielką szkodę majątkową w łącznej kwocie 1.924.139,20 zł będąc świadomym tego, iż w latach 2000-2005 Urząd (...), Ministerstwo (...) oraz Ministerstwo (...) przekazało na modernizację przedmiotowej nieruchomości środki pieniężne w kwocie 1.924.142 zł jak również, iż wartość nieruchomości zgodnie z Operatem Szacunkowym (...) z dnia 20.08.2004r. wyniosła 2.230.000 zł,

tj. o czyn z art. 296§1 kk w zw. z art. 296§3 kk

II. w dniu 09 maja 2005r. w Z. z góry powziętym zamiarem i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 429.488,40 zł. Starostwo Powiatowe w J. w ten sposób, iż w celu uzyskania 50% bonifikaty w kwocie 429.488,40 zł na zakup nieruchomości zabudowanej „Ośrodek (...)” w J., wprowadził w błąd J. P. – V-ce Starostę (...) oraz M. K. – pełnomocnika w/wym. Starostwa Powiatowego co do zamiaru dalszego wykorzystania przedmiotowego ośrodka na cele (...) nie związane z działalnością zarobkową zgodnie z art. 68 ust. 2 Ustawy o Gospodarce Nieruchomościami i odsprzedania go osobie fizycznej, co miało bezpośrednie znaczenia dla uzyskania bonifikaty,

tj. o czyn z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk

I. uznaje K. L. (1), który pełnił funkcję prezesa zarządu (...) Związku (...), J. W., który pełnił funkcję członka zarządu (...) Związku (...), który pełnił funkcję sekretarza (...) Związku (...) za winnych tego, że w dniu 9 maja 2005r. działając wspólnie i w porozumieniu, będąc z racji pełnionych funkcji zobowiązanymi do dbania i zajmowania się sprawami majątkowymi Związku, nadużyli udzielonych im uprawnień, w ten sposób, że działając w imieniu (...) Związku (...) sprzedali nieruchomość zabudowaną położoną w S. – J. Ośrodek (...), na której remont i modernizację Ministerstwo (...) oraz Urząd (...) przekazało w latach 2000 – 2005 środki pieniężne w kwocie 1 924 142 zł., a której wartość zgodnie z operatem szacunkowym nieruchomości z dnia 20.08.2004r. wynosiła 2 230 000 zł. M. W. za kwotę 858 967, 80 zł., którą to nieruchomość nabyli tego samego dnia od Skarbu Państwa – Starostwa Powiatowego w J. z 50% bonifikatą za kwotę 429 488, 40 zł. i tym samym wyrządzili (...) Związkowi (...) szkodę w wielkich rozmiarach w wysokości 1 371 023, 20 zł., tj. za winnych popełniania przestępstwa z art. 296 §1 kk w zw. z art. 296 §3 kk i za to na podstawie art. 296 §3 kk wymierza:

- K. L. (1) karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

- J. W. karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności

- A. Ż. karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. uznaje oskarżonych K. L. (1), który pełnił funkcję prezesa zarządu (...) Związku (...), J. W., który pełnił funkcję członka zarządu (...) Związku (...) i A. Ż., który pełnił funkcję sekretarza (...) Związku (...) za winnych tego, że w dniu 9 maja 2005r. działając wspólnie i w porozumieniu w

celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadzili do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 429 488, 40 zł. Starostwo Powiatowe w J. w ten sposób, że w celu uzyskania przez (...) Związek (...) 50% bonifikaty w kwocie 429 488, 40 zł. na zakup nieruchomości zabudowanej położonej w S. – J. Ośrodek (...) wprowadzili w błąd reprezentujących Starostwo przy zawarciu umowy - J. P. vice starostę (...) i M. K. co do zamiaru dalszego wykorzystania w/w ośrodka na cele (...), nie związane z działalnością zarobkową zgodnie z art. 68 ust. 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami i zataili przed nimi fakt planowanej jeszcze tego samego dnia sprzedaży nieruchomości osobie M. W., co miało bezpośrednie znaczenie dla uzyskania bonifikaty, tj. za winnych popełnienia przestępstwa z art. 286 §1 kk w zw. z art. 294 §1 kk i za to na podstawie art. 294 § 1 kk i art. 33 §1,2 i 3 k.k. wymierza:

- K. L. (1) karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując, że jedna stawka wynosi 50 (pięćdziesiąt)zł;

- J. W. karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 250 (dwustu pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując, że jedna stawka wynosi 50 (pięćdziesiąt) zł;

- A. Ż. karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując, że jedna stawka wynosi 50 (pięćdziesiąt)zł.;

III. uznaje K. L. (1), który pełnił funkcję prezesa zarządu (...) Związku (...) za winnego tego, że w dniu 19 maja 2005r. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci dotacji z Ministerstwa (...) przedłożył nierzetelne, pisemne oświadczenie zawarte we wniosku wraz z nieaktualnym aktem notarialnym z dnia 09.05.2005r., dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, tj. stwierdzające nieprawdę co do faktycznego stanu prawnego własności nieruchomości Ośrodka (...)w J., czym doprowadził Ministerstwo (...)do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 250 000 zł. za pomocą wprowadzenia tego podmiotu w błąd, tj. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to na podstawie art. 294§1 kk i art. 33§1, 2 i 3 k.k. przy zastosowaniu art. 11§3 kk wymierza K. L. (1) karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując, że jedna stawka wynosi 50 (pięćdziesiąt) zł;

IV. uznaje K. L. (1), który pełnił funkcję prezesa zarządu P. Z. B.i J. W., który pełnił funkcję członka zarządu (...) Związku (...)za winnych tego, że w dniu 31 maja 2005r. działając wspólnie i w porozumieniu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci dotacji z Ministerstwa (...)przedłożyli nierzetelne, pisemne oświadczenie zawarte we wniosku o dofinansowanie modernizacji, remontów i inwestycji obiektów (...) nr DE- (...) Etap (...) na kwotę 216 700 zł. wraz z nieaktualnym aktem notarialnym z dnia 09.05.2005r., dotyczące okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego, tj. stwierdzające nieprawdę co do faktycznego stanu prawnego własności nieruchomości Ośrodka (...)w J., czym doprowadzili Ministerstwo (...)do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 308 000 zł oraz Fundusz Rozwoju (...)w kwocie 216 700 zł. w łącznej kwocie 524 700, 93 zł. , tj. za winnych popełnienia przestępstwa z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i za to na podstawie art. 294§1 kk i art. 33 § 1,2 i 3 k.k. przy zastosowaniu art. 11§3 kk wymierza:

- K. L. (1) karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując, że jedna stawka wynosi 50 (pięćdziesiąt) zł;

- J. W. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując, że jedna stawka wynosi 50 (pięćdziesiąt) zł;

V. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i 2 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt I, II, III i IV części dyspozytywnej wyroku wobec K. L. (1) i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 300 (trzysta) stawek dziennych, przyjmując, że jedna stawka wynosi 50 (pięćdziesiąt) zł;

VI. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec K. L. (1) łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat;

VII. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i 2 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt I, II i IV części dyspozytywnej wyroku wobec J. W. i wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wysokości 250 (dwieście pięćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując, że jedna stawka wynosi 50 (pięćdziesiąt) zł;

VIII. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec J. W. łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 4 (cztery) lata;

IX. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt I i II części dyspozytywnej wyroku wobec A. Ż. i wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

X. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec A. Ż. łącznej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

XI. na podstawie art. 627 kpk i art. 633 kpk zasądza od K. L. (1), J. W. i A. Ż. po 1/3 kosztów sądowych, w tym opłaty: od K. L. (1) w kwocie 3.300 zł, J. W. w kwocie 2.800 zł i A. Ż. w kwocie 1.800 zł.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Związek (...) jest ogólnokrajowym samorządnym Związkiem (...). Władze związku stanowią walne zgromadzenie delegatów, zarząd oraz komisja rewizyjna. Do kompetencji zarządu związku należy m.in. zarządzanie majątkiem i funduszami związku, uchwalanie planów działania i budżetów rocznych oraz występowanie z wnioskami o przyznanie dotacji. W skład zarządu wchodzi od 9 do 13 członków, którzy wybierali spośród siebie pięcioosobowe Prezydium Zarządu Związku w skład, którego wchodził prezes, dwaj wiceprezesi, sekretarz oraz skarbnik. Uchwały zarządu Związku zapadają zwykłą większością głosów, w obecności co najmniej połowy liczby członków.

Dowód: statut (...) Związku (...) k. 279- 287.

W 1998 roku (...) Związek (...) zawarł z Łużyckim Oddziałem Straży Granicznej umowę dzierżawy pomieszczeń po byłych koszarach wojskowych znajdujących się w J. nr 7. Na skutek zmian w zarządzaniu mieniem wojskowym w październiku 2000r. obiekt ten został przeniesiony na rzecz Starostwa Powiatowego w J..

Dowód: notatka ze spotkania dotyczącego dokończenia inwestycji Ośrodka (...) (...) Związku (...) w J. k. 61-61v., uchwała Rady Powiatu (...) k. 64-65, zeznania M. K. k. 2017v., zeznania J. P. k. 1578

W dniu 2 stycznia 2001r. (...) Starostwo Powiatowe zawarło z (...) Związkiem (...) z siedzibą w W. reprezentowanym przez prezesa zarządu K. L. (1) umowę dzierżawy nieruchomości położonej w S. – (...) o powierzchni 8039 m2 wraz z postawionymi na tym gruncie budynkami, tj. budynkiem o powierzchni użytkowej 680 m2, budynkiem gospodarczym pełniącym funkcję kuchni i stołówki o powierzchni użytkowej 419 m2, budynkiem gospodarczym (komórka) o powierzchni użytkowej 57 m2, garażem o powierzchni użytkowej 82 m2. Umowa została zawarta na okres 20 lat, tj. do dnia 31 grudnia 2020r. (...) Związek (...) na mocy tej umowy zobowiązał się do przeznaczenia dzierżawionej

nieruchomości na cele związane z działalnością statutową, a w szczególności do prowadzenia Ośrodka (...) (...). Za dzierżawioną (...) Związek (...) zobowiązał się opłacać comiesięczny czynsz w wysokości 4 500 zł. Przez pierwszy rok wydzierżawiający był zwolniony z obowiązku opłaty czynszu, który został zaliczony na poczet poczynionych po dniu zawarcia umowy nakładów inwestycyjnych na modernizację i rozbudowę nieruchomości. (...) Związek (...) z tytułu nieopłaconych czynszów za 2003r. miał zaległości za 2003 i 2004r. w kwocie 112 000 zł.

Dowód: umowa dzierżawy z dnia 2 stycznia 2001r. k. 73-75, notatka ze spotkania dotyczącego dokończenia inwestycji Ośrodka (...) (...) Związku (...) w J. k. 61-61v., zeznania M. K. k. 2017v.-2019v., zeznania J. P. k. 1578

W latach 2001 i 2002 (...) Związek (...) otrzymał pozwolenie na budowę i modernizację z nadbudową fragmentu budynku nr (...) oraz na budowę mechaniczno- biologicznej oczyszczalni ścieków, przeznaczonej na potrzeby Ośrodka (...). Wykonawcą robót remontowych i modernizacyjnych była firma (...) spółka z o.o. z Z.. Zgodnie z założeniami tego planu ośrodek miał służyć (...) Związkowi (...) m.in. jako miejsce zgrupowań kadry olimpijskiej (...) Związku (...), miejsce treningu uczniów Szkół Mistrzostwa Sportowego (...), miejsce zgrupowań i treningów klubów biathlonu z całego kraju.

Dowód: uchwała Rady Powiatu (...) k. 64-65, uchwała Rady Powiatu (...) z dnia 3 lipca 2003r. k. 78-80, opis zakładanych warunków eksploatacji k. 202, umowa nr (...) z dnia 8 maja 2003r. k. 295-299.

W dniu 31 marca 2000r. (...) Związek (...) reprezentowany przez K. L. (1) zawarł umowę o roboty budowlane z firmą (...) na realizację I etapu prac modernizacyjno – remontowych na kwotę 728 454, 50 zł w byłych obiektach wojskowych znajdujących się w J. nr 7 w celu ich przystosowania dla potrzeb Ośrodka (...).

Dowód: umowa o roboty budowlane z dnia 31 marca 2000 r. k. 506-514.

W dniu 21 marca 2001r. zawarto umowę pomiędzy (...) Związkiem (...) reprezentowanym przez prezesa związku (...) a Zakładem (...). M. na wykończenie robot budowlanych na kwotę 78 654 zł.

Dowód: umowa z dnia 21 marca 2001r. k. 498- 504.

W dniach 20 czerwca 2001r. oraz 15 maja 2002r. (...) Związek (...) złożył wnioski do Ministerstwa (...)o dofinansowanie modernizacji Ośrodka (...) w Biatlonie w J.. Wnioski te zostały rozpatrzone pozytywnie i związkowi na ten cel przyznano w lutym 2002r. kwotę 150 000 zł oraz we wrześniu 2002r. kwotę 900 000 zł., która ostatecznie została zmniejszona do 758 000 zł. na skutek zmniejszenia wartości kosztorysowej dofinansowywanego zadania.

Dowód: zeznania K. W. k. 39v.-40, k. 2122-2122v., zeznania E. K. (1) k. 155-156, k. 2121-2122.

W dniu 8 maja 2003r. (...) Związek (...) reprezentowany przez prezesa zarządu Związku (...) oraz J. W. członka zarządu zawarł umowę z firmą (...) service sp z o.o. na wykonanie II etapu robót modernizacyjnych w Ośrodku (...)w J. na kwotę 1 082 965, 93 zł.

Dowód: umowa z dnia 8 maja 2003r. k. 295- 299.

W czerwcu 2003r. nastąpił odbiór I – etapu wykonanych robót remontowo – budowlanych wykonanych na terenie ośrodka w J.. Z kolei odbiór II - etapu miał miejsce w styczniu 2004r. Podczas dokonywania odbiorów przedstawiciele (...) Związku (...) nie wskazywali na niewłaściwe wykonanie robót, czy na zły stan obiektu.

Dowód: protokół odbioru wykonanych robót k. 207-208, sprawozdanie z wykonanych robót k. 209, protokół odbioru końcowego i przekazania – przyjęcia inwestycji do eksploatacji k. 266 – 267, protokół z odbioru końcowego k. 305.

W dniach od 21 do 22 stycznia 2005r. zwołane zostało w trybie pilnym posiedzenie (...) Związku (...) w S., w którym uczestniczyło ośmiu członków zarządu, w tym m.in. prezes K. L. (1), J. W. i A. Ż.. Podczas posiedzenia K. L. (1) wskazywał na bardzo zły stan ośrodka w J. (budynek nieogrzewany, ściany zawilgocone i brudne, w wielu miejscach przeciekający dach, poobrywane rynny) , jaki zastał podczas wizji lokalnej tej nieruchomości dokonanej w dniu 30 grudnia 2012r. wspólnie z M. W.. Oskarżony tym argumentował powołanie przez siebie w dniu 12 stycznia 2005r. trybie pilnym zarządcy nieruchomości w osobie P. W., który był bratem M. W.. K. L. (1) poinformował również o przygotowaniu porozumienia – umowy z M. W., na mocy którego zobowiązał się w imieniu (...) Związku (...) po wykupieniu ośrodka od Starostwa Powiatowego w J. do przeniesienia jego własności na rzecz M. W.. Podczas tego posiedzenia podjęto uchwałę pomimo wątpliwości zgłaszanych przez niektórych członków zarządu co do zgodności z prawem takiej transakcji, o sprzedaży bezprzetargowej Ośrodka (...). Sprzedaży ta miała nastąpić w formie bezprzetargowej wraz ze zobowiązaniami (...)wobec wierzycieli powstałych podczas dzierżawy, procesu remontu i modernizacji ośrodka. Zarząd podjął także uchwałę o upoważnieniu K. L. (1), A. Ż. (sekretarza (...)) i J. W. (członka zarządu (...)) do podpisywania umów dotyczących obiektu w J. wobec władz państwowych, samorządowych, wojskowych i biur notarialnych.

Dowód: protokół z posiedzenia Zarządu (...) Związku (...) w dniach 21-22 stycznia 2005r. k. 2028-2036, uchwała nr (...), uchwała nr (...), uchwała nr (...), uchwała nr (...), zeznania J. J. (2) k. 1644v., k. 2019v., zeznania Z. M. k. 1717, k. 2028, zeznania A. K. k. 1648-1649, k. 2044-2045, zeznania J. M. k. 2132 v., zeznania S. K. k. 2171 v.- 2172v., zeznania A. K. k. 1648-1649, k. 2044, zeznania P. W. k. 2173-2174, wyjaśnienia J. W. k. 2044-2044v., k. 2223v., wyjaśnienia K. L. (1) k. 656 – 662, k. 1578-1581, k. 1991, k. 2222- k. 2223.

W dniu 24 stycznia 2005r. w siedzibie Starostwa Powiatowego w J. odbyły się rokowania prowadzone przez komisję powołaną przez Zarząd Powiatu (...), której przewodniczącą była M. K. z przedstawicielami (...) Związku (...) w osobach K. L. (1) (prezesa Związku) i J. W. (członka zarządu). Przedmiotem rokowań stanowiło zbycie drodze bezprzetargowej nieruchomości dzierżawionej przez (...) Związek (...) nieruchomości położonej w S. o powierzchni 8039 m2. W trakcie rokowań ustalono wartość ww. nieruchomości na kwotę 2 230 000 zł., zaś wartość nakładów poczynionych przez (...) Związek (...) na kwotę 1 483 540 zł., która została pomniejszona o kwotę 112 516, 80 zł. z tytułu zaległego czynszu na rzecz Starostwa. Podczas rokowań ustalono cenę nieruchomości na kwotę 858. 976, 80 zł., która miała zostać objęta 50% bonifikatą zgodnie z ustawą o gospodarce nieruchomościami, która przewidywała możliwość udzielenia takiej bonifikaty w przypadku zbycia nieruchomości dla osoby prawnej prowadzącej działalność sportową.

Dowód: protokół z rokowań z dnia 24 stycznia 2005r. k. 62-63v., uchwała Rady Powiatu (...) z dnia 30 grudnia 2004r. w sprawie zbycia nieruchomości gruntowej położonej w J. k. 64, notatka służbowa k. 65v.-66, zeznania M. K. k.70-72, k. 2017v.- 2019v., zeznania J. P. k. 1578, k. 2020-2021.

W dniu 18 lutego 2005r. Rada Powiatu (...) podjęła uchwałę, na mocy której przeznaczono do sprzedaży nieruchomość gruntową położona w S. – J. nr 7 o powierzchni 8039 m2, która była dzierżawiona przez (...) Związek (...). Zbycie tej nieruchomości zgodnie z ww. uchwałą miało nastąpić w drodze bezprzetargowej na rzecz (...) Związku (...) z 50% bonifikatą, w celu prowadzenia przez związek działalności sportowej, nie związanej z działalnością zarobkową.

Dowód: uchwała Zarządu Powiatu (...) z dnia 18 lutego 2005r. k. 83

W dniu 7 kwietnia 2005r. w siedzibie Starostwa Powiatowego w J. odbyły się ponowne rokowania prowadzone przez komisję powołaną przez Zarząd Powiatu (...), której przewodniczącą była M. K. z przedstawicielami (...) Związku (...) w osobach K. L. (1) (prezesa Związku), A. Ż. (sekretarza Związku) i J. W. (członka zarządu). Przedmiotem rokowań stanowiło zbycie drodze bezprzetargowej nieruchomości dzierżawionej przez (...) Związek (...) nieruchomości położonej w S. o powierzchni 8039 m2. Zgodnie z oświadczeniem złożonym podczas rokowań przez K. L. (1) nabycie przedmiotowej nieruchomości przez (...) Związek (...) miało nastąpić na cele sportowe i turystyczne niezwiązane z działalnością zarobkową. Strony ustaliły, zgodnie z ustaleniami poczynionymi przez rzeczoznawcę majątkowego, wartość nieruchomości, będącej przedmiotem sprzedaży, na kwotę 2 230 000 zł. Z kolei wartość

nakładów poniesionych przez dzierżawcę ustalono na kwotę 1 371 023, 20 zł., która miała zostać zaliczona na poczet ceny nabycia nieruchomości. Podczas rokowań ustalono cenę nieruchomości na kwotę 858. 976, 80 zł., co stanowiło różnicę rzeczywistej wartości nieruchomości i poczynionych nakładów (2 230 000 zł. – 1 371. 023, 20 zł. = 858 976, 80 zł.) Zgodnie z uchwałą Rady Powiatu (...) z dnia 30 grudnia 2004r. od tak ustalonej ceny udzielona miała zostać 50 % bonifikata, wobec czego ostatecznie przez (...) Związek (...) miała zostać zapłacona kwota 429 488, 40 zł. Ustalona w ten sposób należność miała zostać przez nabywców uiszczona jednorazowo. Strony ustaliły termin zawarcia umowy sprzedaży nieruchomości nie później niż do dnia 15 czerwca 2005r.

Dowód: protokół z rokowań z dnia 7 kwietnia 2005r. k. 81-82 v., wyciąg z operatu szacunkowego nieruchomości położonej w S. – J. k. 94-126, zeznania M. K. k. 70-72, 2017v.- 2019v., zeznania J. P. k. 1578, k. 2020-2021.

W dniu 28 kwietnia 2005r. K. L. (1), J. W. i A. Ż. reprezentujący (...) Związek (...) zawarli z M. W. porozumienie, zgodnie z którym M. W. miał udzielić pomocy finansowej na wykupienie ośrodka znajdującego się w J. – S. w kwocie 429 488, 40 zł., pokryć opłaty związane z czynnościami prawnymi w kwocie około 20 000 zł. oraz uiszczyć kwotę 150 000 zł. tytułem zapłaty za wykonane przez firmę (...) roboty budowlane w zamian za wieloletnią dzierżawę tego obiektu. Zgodnie z &2 porozumienia M. W. miał wskazać osobę, która miała zawrzeć umowę dzierżawy ośrodka z przedstawicielami (...) Związku (...). (...) Związek (...) zobowiązał się do zwrócenia M. W. pożyczonej kwoty do dnia 31 grudnia 2005r. W przypadku niedotrzymania tego warunku ośrodek (...) miał przejść na własność M. W. pod warunkiem uiszczenia przez niego dodatkowej kwoty wynoszącej 260 000 zł.

Dowód: dokument porozumienia zawartego pomiędzy K. L. (1), J. W. i A. Ż. k. 1687-1688

W dniu 9 maja 2005r. w siedzibie Starostwa Powiatowego w J. doszło do zawarcia umowy sprzedaży, na mocy której (...) Związek (...) reprezentowany przez K. L. (1), J. W. i A. Ż. nabył od Starostwa Powiatowego w J. reprezentowanego przez vice starostę J. P. i M. K. własność nieruchomości gruntowej o powierzchni 8 039 m² położonej w J. nr 7. Zbycie przedmiotowej nieruchomości nastąpiło w drodze bezprzetargowej zgodnie z uchwałą Rady Powiatu (...) z dnia 30 grudnia 2004r. oraz uchwałą Zarządu Powiatu (...) z dnia 18 lutego 2005r. za kwotę 429 488, 40 zł. z uwzględnieniem 50% bonifikaty. Środki pieniężne na zakup ww. nieruchomości w imieniu (...) Związku (...) przelane zostały na konto Powiatu (...) przez M. W. z pieniędzy znajdujących się na jego osobistym koncie bankowym.

Dowód: akt notarialny z dnia 9 maja 2005r. k. 130 – 136, oświadczenie z dnia 09.05. 2005r. k. 137, zeznania M. K. k. 2017v.- 2019v., zeznania J. P. k. 1578v., k. 2020-2021, opinia w sprawie oszacowania rynkowej wartości nieruchomości zabudowanej S. – (...) i dokonanych nakładów k. 1043-1091, opinia uzupełniająca biegłej E. K.k. 2200v. – 2202v., zeznania M. W. k. 2042v.-2044, zeznania J. R. 128-129, k. 2045-2045v., wyjaśnienia K. L. (1) k. 656 – 662, k. 1578-1581, k. 1721-1723, k. 1738-1742, k. 1991, k. 2222- k.2223, wyjaśnienia J. W. k. 1746-1749, k. 1991v., wyjaśnienia A. Ż. k. 1756, k. 1991v., k. 2223v.

Tego samego dnia, tj. 9 maja 2005r. Kilka godzin później K. L. (1), A. Ż. i J. W. działając w imieniu (...) Związku (...) zawarli z M. W. umowę sprzedaży nieruchomości zabudowanej położonej w S. – J. nr 7 za kwotę 858 976, 80 zł., z zaliczeniem na jej poczet 429 488, 40 zł., jaka została zapłacona przez M. W. na rzecz Starostwa Powiatowego w J. przy sprzedaży ww. (...) Związkowi (...). W akcie notarialnym sprzedaży oskarżeni zgodnie oświadczyli, że nie są im znane żadne przeszkody faktyczne, ani też prawne uniemożliwiające zawarcie ww. umowy. W &1 znajdował się także zapis o tym, że (...) Związek (...) w związku z brakiem możliwości finansowych nie jest w stanie samodzielnie prowadzić Ośrodka (...) w J. i zakończyć proces inwestycyjny, dlatego też zawarcie umowa jego sprzedaży jest podyktowana celem wyższym w postaci dobra sportu biathlonowego w rejonie S. i Polski. Strony zgodnie postanowiły również, że w okresie nie krótszym niż 10 lat M. W. nie będzie prowadził żadnej działalności gospodarczej, zachowa również nazwę „Ośrodek (...) w S. – J.” oraz będzie używał znaku graficznego z nazwą (...) Związek (...).

Dowód: akt notarialny z dnia 9 maja 2005r. k. 138-144, akt notarialny z dnia 19.08. 2005r. k. 145-147, zeznania G. T. k. 2132-2132v., wyjaśnienia K. L. (1) k. 656 – 662, k. 1578-1581, k. 1721-1723, k. 1738-1742, k. 1991, wyjaśnienia J. W. k. 1746-1749, k. 1991v., wyjaśnienia A. Ż. k. 1756, k. 1991v.

Pismem z dnia 19 maja 2005r. K. L. (1) działając w imieniu (...) Związku (...) poinformował Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu o zakupie od Starostwa Powiatowego w J. Ośrodka (...) w J. wraz z gruntami oraz o podjęciu mediacji z (...) Bankiem S.A Centrum Kredytów Zagrożonych we W. , który wykupił fakturę od wykonawcy robót budowlanych w J., tj. firmy (...) sp. z o.o. na kwotę 625 186, 93 zł. o odstąpieniu od naliczania odsetek za niezapłacenie tej kwoty. K. L. (1) zwrócił się do Ministerstwa o jak najszybsze zapłacenie kwoty 250 000 zł na konto tego Banku i zapłacenie pozostałej kwoty, przypadającej do zrealizowania tej inwestycji ze środków Funduszu (...) w wysokości 274 700 zł. Jednocześnie oskarżony zastrzegł również, że od uregulowania tych zobowiązań zależy decyzja banku o odstąpieniu od naliczania odsetek oraz że termin ustalony w banku do zakończenia rozliczeń to 30 czerwca 2005r. Do powyższego pisma K. L. (1) załączył oświadczenie potwierdzające fakt własności ośrodka wraz z nieaktualnym aktem notarialnym z dnia 9 maja 2005r., na mocy którego Starostwo Powiatowe w J. przeniosło na (...) Związek (...) własność ośrodka znajdującego się w J., fakturę Vat na kwotę 625 186, 93 zł. wystawioną przez firmę (...), protokół odbioru robót wykonanych na terenie Ośrodka w J. przez firmę (...) oraz wezwanie do zapłaty kwoty 625 186, 93 zł. wystawione przez (...) Bank S.A Centrum Kredytów (...) we W.. Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku przez Ministerstwo (...)doszło do przekazania (...) Towarzystwu (...) kwoty 250 000 zł.

Dowód: pismo do Ministerstwo (...)z dnia 19 maja 2005r wraz z aktem notarialnym z dnia 9 maja 2005r. k. 45-50, faktura Vat z dnia 2 lutego 2004r. k. 51, protokół odbioru wykonanych robót z dnia 30 stycznia 2004r. k. 52-53, wezwanie do zapłaty z dnia 12 maja 2005r. k. 54, zeznania K. W. k. 39v.-40, k. 2122-2122v., częściowo wyjaśnienia K. L. (1) k. 659-660.

W dniu 31 maja 2005r. K. L. (1) i J. W. działając w imieniu (...) Związku (...) złożyli w Ministerstwie (...)wniosek o dofinansowanie II etapu modernizacji ośrodka w J. na kwotę 216 700 zł. W rubryce, w której należało wpisać stan prawny obiektu, na którym miały zostać dokonane prace modernizacyjne oskarżeni wpisali, że stanowi on własność (...) Związku (...), a na potwierdzenie tej okoliczności załączyli nieaktualny akt notarialny kupna- sprzedaży ww. nieruchomości od Starostwa Powiatowego z dnia 9 maja 2005r. Zgodnie bowiem z obowiązującą procedurą, aby dotacja mogła być przyznana Związkowi, jedynie w przypadku, gdy był on właścicielem obiektu lub mieć zawartą umowę dzierżawy na okres nie krótszy niż 20 lat. W dniu 20 czerwca 2005r. Minister (...)po rozpatrzeniu wniosku o dofinansowanie wydał postanowienie o wyasygnowaniu dodatkowych środków na dofinansowanie tego etapu modernizacji i przyznaniu dotacji Związkowi w kwocie 308 000 zł.

Dowód: wniosek o dofinansowanie k. 197-201, zeznania A. Z. k. 36-37, k. 2120v.-2121v., zeznania K. W. k. 39v.-40, k. 2122-2122v., wyjaśnienia K. L. (1) k. 1741, wyjaśnienia J. W. k. 1746-1749, k. 1991v.

Wartość rynkowa Ośrodka (...)w S. – J. według stanu nieruchomości na dzień jej sprzedaży M. W. wynosiła 2380 000 złotych, zaś wartość rynkową nakładów na kwotę 1 535 000 złotych. Wartość nominalna nakładów dokonanych w latach 2000-2005 na nieruchomości wyniosła 2 144 359 zł, z czego środki (...) Związku (...) wyniosły 220 217 zł, zaś środki Ministerstwa (...)wyniosły 1 924 142zł i kształtowały się w następujący sposób:

- w latach 2000 – 2001 w kwocie 799, 4 tys. zł.;

- w 2002r. w kwocie 150 tys. zł.

- w latach 2003-2005 w kwocie 758 tys. zł.

- w 2005r. w kwocie 216, 7 tys. zł.

Dowód: opinia pisemna oraz ustna opinia uzupełniająca biegłej E. K.k. 1043 – 1095, , k. 2200v. - 2202v., k. 2218v.-2221v., pismo Ministerstwa (...)z dnia 11 kwietnia 2011r. k. 150, umowa o

dofinansowanie przedsięwzięcia inwestycyjnego ze środków Ministerstwa (...)k. 162-167, aneks nr (...) do umowy z dnia 20 stycznia 2003r. k. 173, aneks nr (...) z dnia 14 sierpnia 2003r. k. 174, aneks nr (...) z dnia 18 września 2003r. k. 176, aneks nr (...) z dnia 21 stycznia 2004r. k. 177, aneks nr (...) z dnia 19 sierpnia 2004r. k. 178, aneks nr (...) z dnia 18 lipca 2005r. k. 180, zeznania K. W. k. 39v.-40, k. 2122-2122v., zeznania A. Z. k. 36-37, k. 2120v.-2121v., zeznania M. K. k. 2017v. zeznania D. G. k. 1583-1584, k. 2174-2175.

Ministerstwo (...)zostało poinformowane o fakcie sprzedaży Ośrodka w J. dopiero we wrześniu 2005r. przez Starostwo Powiatowe w J.. W związku z tym Ministerstwo zwróciło się o wyjaśnienie zaistniałej sytuacji do (...) Związku (...). W odpowiedzi na to prezes Związku K. L. (1)potwierdził fakt sprzedaży ośrodka, przesłał kopię aktu notarialnego umowy jego sprzedaży z dnia 9 maja 2005r., jaką zawarł z M. W. oraz jednocześnie zwrócił się z prośbą do ministra o wyrażenie zgody na sprzedaż. Zgodnie z umowami, na mocy których przyznawane były środki finansowe na rzecz modernizacji ośrodka, w tym jego drugiego etapu, (...) Towarzystwo (...) nie mogło zbywać ośrodka bez zgody ministra. Zgoda taka nie została nigdy wydana przez Ministra (...).

Dowód: zeznania K. W. k. 39v.-40, k. 2122-2122v., częściowo wyjaśnienia K. L. (1) k. 659-660

W dniu 6 lipca 2006r. ówczesny Minister Sportu T. L. po przeprowadzonej kontroli w (...) Związku (...) odwołał m.in. K. L. (1), J. W. i A. Ż. z funkcji członków zarządu związku. (...) Związek (...) oddał na rzecz Powiatu (...) całą kwotę, jaka została mu przyznana tytułem bonifikaty przy sprzedaży Ośrodka (...) w J., jak również całą kwotę dotacji przyznanych przez Ministerstwo (...)po sprzedaży ośrodka M. W..

Dowód: wyjaśnienia K. L. (1) k. 661, zeznania D. G. k. 1583-1584, k. 2174-2175, zeznania A. Z. k. 36-37, k. 2120v.-2121.

Oskarżeni K. L. (1), J. W. i A. Ż. nie byli dotychczas karani sędawnie.

Dowód: dane o karalności oskarżonych K. L. (1) k. 1992, J. W. k. 1994, A. Ż. k.1993.

Oskarżeni nie przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów.

K. L. (1) w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że decyzja o sprzedaży ośrodka w J. M. W. podjął Zarząd (...) Związku (...) w formie uchwały. Oskarżony wspólnie z dwoma współoskarżonymi został wytypowany przez zarząd związku do przeprowadzenia sprzedaży tej nieruchomości. Powodem takiej decyzji była zła sytuacja finansowa (...)oraz chęć uratowania ośrodka przed dewastacją i zniszczeniem. W chwili sprzedaży obiekt wymagał natychmiastowego kompleksowego remontu. Pieniądze uzyskane ze sprzedaży Ośrodka pozwoliły (...) Związkowi (...) na pokrycie istniejących zobowiązań związku. Oskarżony przyznał również, że po sprzedaży ośrodka M. W.zwrócił się do Ministerstwa (...)o przyznanie dotacji. Podał, że nie informował wówczas Ministerstwa o fakcie sprzedaży ośrodka osobie prywatnej, ponieważ sądził, że wie już ono o tym fakcie. (k. 656-662, k. 1578- 1581, k. 1721 – 1723, k. 1738 – 1742).

J. W. w postępowaniu przygotowawczym podał, że został upoważniony przez Zarząd (...) Związku (...) do sprzedaży ośrodka w J., zaś sprzedając ośrodek M. W.był przekonany, że jest on kontrahentem wskazanym przez przedstawicieli Starostwa (...). Oskarżony podał, że złożył wniosek o Ministerstwa (...)o dotację, ponieważ uważał, że pieniądze te należą się (...) Związkowi (...). Dodał również, że przez cały czas działał dla dobra Związku (k. 1746-1749)

A. Ż. w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnił, że sprzedaż ośrodka w J. została podyktowana złą sytuacją finansową (...) Związku (...) oraz katastrofalnym stanem tego obiektu, który po zimie 2004r. uległ dewastacji. Podał, że osoba M. W. została polecona przedstawicielom (...) przez bliżej nieokreślone osoby reprezentujące Starostwo (...) (k. 1754-1755)

W postępowaniu przed Sądem oskarżeni K. L. (1), J. W. i A. Ż. podtrzymali swoje wszystkie wyjaśnienia złożone przez nich w postępowaniu przygotowawczym, odmówili składania dalszych wyjaśnień i odpowiedzi na pytania. (k. 1991 – 1991v.).

W postępowaniu przed Sądem oskarżeni K. L. (1), J. W. i A. Ż. podtrzymali swoje wszystkie wyjaśnienia złożone przez nich w postępowaniu przygotowawczym.

Dodatkowo K. L. (1) wyjaśnił, że w 2004r. w imieniu (...) Związku (...) zwrócił się do Starostwa z prośbą o przejęcie ośrodka w J., jednakże otrzymał wówczas odpowiedź odmowną. Na skutek porozumienia ze starostą doszło po oddaniu obiektu pod opiekę Szkole (...)w S.. Taka decyzja okazała się bardzo niekorzystna, ponieważ ośrodek w J. uległ w okresie zimowym znacznym uszkodzeniom. Wówczas oskarżeni ponownie zwrócili się o pomoc do władz powiatu oraz Ministerstwa (...). Wobec braku odzewu ze strony tych podmiotów zdecydowali się na sprzedaż ośrodka w J. M. W.. Pieniądze uzyskane z tej transakcji pozwoliły Związkowi na uregulowanie zobowiązań finansowych, zrealizowania całego programu przygotowania zawodników do olimpiady w T. (k. 2222v.- k. 2223).

Oskarżony J. W. podał, że sprzedaż ośrodka w J. była podyktowana przede wszystkim bardzo złą sytuacją finansową (...) Związku (...), z drugiej stanem samego obiektu, który po okresie zimowym uległ znacznej dewastacji. Oskarżony podał, że pomimo tak trudnej sytuacji nie otrzymali jako Związek ze strony Powiatu (...) oraz ze strony Ministerstwa (...)żadnego wsparcia finansowego, co skłoniło ich finalnie do sprzedaży ośrodka. (k. 2223 v.)

Z kolei A. Ż. przed Sądem zakwestionował ustalenia poczynione przez biegłą E. K., zarzucając jej przede wszystkim to, że nie widziała obiektu w J. w okresie poprzedzającym jego sprzedaż M. W. i tym samym nie była w stanie stwierdzić jaki był rzeczywisty stan tej nieruchomości w tym czasie (k. 2223v.)

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie zasadnicze, kluczowe kwestie mające znaczenie dla odpowiedzialności oskarżonych były bezsporne. Zarówno bowiem fakt zawarcia umowy kupna Ośrodka (...) w J. od Starostwa Powiatowego w J. przez (...) Związek (...), jak i fakt jego odsprzedaży M. W., do jakich doszło w dniu 9 maja 2005r., jak również kwestie dotyczące późniejszego ubiegania się przez oskarżonych o dotacje z Ministerstwa (...)znajdują całkowite potwierdzenie w zgromadzonej w sprawie dokumentacji, a w szczególności w umowach z dnia 9 maja 2005r., wnioskach o przyznanie dotacji i załączonych do nich dokumentów, które miały potwierdzić fakt nabycia ośrodka w J. przez (...) Związek (...). Okoliczności te, co zdaje się być w tych warunkach oczywiste, nie były również kwestionowane w toku postępowania przez samych oskarżonych, którzy w swoich wyjaśnieniach zgodnie je potwierdzili. W tym więc zakresie Sąd uznał je za wiarygodne.

Na taką ocenę nie zasługiwały już te wyjaśnienia oskarżonych, w których przedstawiali ocenę, przesłanki, które skłoniły ich do podejmowanych działań, polegających na zbyciu Ośrodka W (...), a potem do występowania po dotacje finansowe do Ministerstwa (...). Wszyscy oskarżeni w toku całego postępowania zgodnie i konsekwentnie wskazywali na to, że przedsięwzięcia te czynili li tylko dla dobra (...) Związku (...), w szczególności przedstawiając kwestię zbycia ośrodka (...)jako jedyną możliwą, która pozwoliła na uratowanie Ośrodka w J. od ruiny oraz na podratowanie finansów (...) Związku (...).

Wyjaśnienia tej treści stoją przede wszystkim z opiniami pisemną oraz ustną opinią uzupełniającą złożonymi przez biegłą z zakresu szacowania nieruchomości E. K.. Na tych opiniach Sąd oparł się ustalając stan Ośrodka (...) w J., jak również jego wartość w czasie jego sprzedaży najpierw przez Starostwo Powiatowe w J. (...) Związkowi (...), a następnie przez Polski Związek (...) M. W.. Biegła w wydanej przez siebie opinii pisemnej ustaliła wartość rynkową nieruchomości znajdującej się w J. nr 7 w dacie jej sprzedaży M. W. na kwotę 2 380 000 złotych, z kolei wartość nominalna nakładów poczynionych przez Ministerstwo (...)na rzecz tej nieruchomości na kwotę 1 924 142zł.

Biegła w sposób przekonujący, jasny i szczegółowy opisała sposób w jaki ustaliła stan nieruchomości oraz jej wartość, równocześnie zakwestionowała ustalenia jakie zostały zawarte w opiniach M. B. oraz A. B., które zostały

sporządzone na zlecenie M. W. i przedłożone w toku niniejszego postępowania. Opinie te miały potwierdzić w szczególności zły stan techniczny nieruchomości znajdującej się w J., konieczność wykonania tam szeregu prac remontowo – budowlanych, których przeprowadzenie miało być konieczne dla uniknięcia całkowitego zniszczenia i dewastacji wchodzących w skład nieruchomości obiektów.

Biegła E. K. przede wszystkim wskazała na to, że opinia sporządzona przez M. B., w którym biegły wycenił wartość nieruchomości zabudowanej kompleksem budynków ośrodka (...) nie zawierała analizy rynku nieruchomości. Nie zostało w opinii tej wskazane, jak sprzedawane były podobne nieruchomości w tamtym okresie. Biegła E. K. podała, że rzeczoznawca, przystępując do wyceny nieruchomości winien w pierwszej kolejności badać transakcje, a później, jeżeli nie jest pewien wartości nieruchomości oszacowanej w podejściu porównawczym, wykonać opinię w podejściu dochodowym, tak jak zrobił M. B.. Biegła wskazała na to, że w przeciwieństwie do metody przyjętej przez M. B. w swojej opinii przy oszacowaniu wartości nieruchomości posłużyła się metodą porównawczą. Biegła wskazała na to, że większość sporządzanych przez siebie opinii, dotyczących wyceny nieruchomości przeprowadza właśnie metodą porównawczą, gdyż jest ona najbardziej miarodajna i obiektywna. Biegła odnosząc się do opinii M. B. wskazała również na to, że rzeczoznawca wyceniając wartość ośrodka (...) przyjął koszty kalkulowane w wysokości 80%, nie wskazał jednak co na nie się składa. Biegła podała, że stopa kapitalizacji, jaką przyjął w swojej opinii M. B., wskazuje na to, że nieruchomość nadawała się do kapitalnego remontu, była w bardzo złym stanie, jak również istniało bardzo duże ryzyko kupowania takiej nieruchomości. W ocenie biegłej stopę kapitalizacji w takiej wysokości, w jakiej przyjął M. B., szacuje się dla obiektów wyjątkowo zniszczonych i zdewastowanych. Z kolei ośrodek w J. był wyceniany przez tego rzeczoznawcę był po kapitalnym remoncie. Biegła E. K. w złożonej na rozprawie opinii uzupełniającej zakwestionowała również opinię sporządzoną przez A. B., a dotycząca wysokości nakładów za roboty remontowo-modernizacyjne niezbędne do wykonania w celu doprowadzenia ośrodka w J. do stanu użytkowania, jaka została sporządzona bezpośrednio przed sprzedażą w/w nieruchomości M. W.. Biegła E. K. wskazała przede wszystkim na to, że A. B. nie jest rzeczoznawcą majątkowym, nie miała więc uprawnień do szacowania takich nakładów. Zdaniem biegłej E. K. w opinii A. B. brak jest przedmiaru, obmiaru robót, brak powołania się na cenniki, opisy poszczególnych „wad” są nieprecyzyjne i lakoniczne, zaś zestawienie kosztów nie poparto żadnymi danymi.

Biegła E. K. przed Sądem nie kwestionowała tego, że dokonywała wyceny nieruchomości w J. w 2009 r., a więc po upływie 4 lat od jej sprzedaży, niemniej podała, że dokonanie oceny stanu technicznego i wyceny nieruchomości było możliwe na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, na podstawie protokołów przekazania, protokołów odbioru, gdzie nie wyszczególniano wad obiektu, nie wskazywano na jego zły stan techniczny. Dokumenty te zdaniem biegłej pozwoliły na przyjęcie, że obiekt w czasie sprzedaży był w dobrym stanie, mógł posiadać jedynie niewielkie wady. Biegła podała także, że oglądając nieruchomość w kwietniu 2009 r. korygowała stan zastany ze stanem wycenianym, jaki był w 2005 r. i uwzględniła różnicę stanów tej nieruchomości. Przyznała również, że podczas wizji lokalnej z 30 kwietnia 2009 r. jaką przeprowadzała na w/w nieruchomości przedstawiciele (...) Związku (...) poinformowali ją o uszkodzeniach, jakie istniały w czasie jej sprzedaży nieruchomości M. W., jednakże na potwierdzenie takich twierdzeń nie przedstawili żadnych dokumentów, w tym dziennika budowy, w którym te szkody byłyby zapisane, w związku z tym oświadczenia stron złożone podczas wizji lokalnej uznała za nieudokumentowane i nie uwzględniła ich w wydanej przez siebie opinii. Biegła podała również, że dokonując wyceny nieruchomości brała także pod uwagę wysokość dotacji, jakie były przekazywane przez Ministerstwo (...) na jego remont i modernizację oraz znajdujące się w aktach sprawy dokumenty, które wskazywały, jakie prace zostały ze środków finansowych pochodzących z dotacji wykonane, jak również pisma (...) Związku (...), w których brak jest informacji o złym stanie ośrodka. Dokumenty przyjmujące rozliczenia poszczególnych dotacji zawierały informacje o tym, że realizacja zadania została zakończona, obiekt przekazano do eksploatacji oraz wskazywane były uzyskiwane efekty.

Biegła również na rozprawie miała możliwość zapoznania się z dokumentacją zdjęciową przedłożoną przez oskarżonych, która miała obok powoływanych już opinii A. B. i M. B. potwierdzić zły stan techniczny ośrodka w J. w czasie jego sprzedaży M. W.. Podała, że zdjęcia przedstawiają jedynie stan techniczny kilku pomieszczeń, co w porównaniu z ogólną powierzchnią przedmiotowej nieruchomości (1100 metrów kwadratowych), nie może świadczyć o złym jej stanie.

Sąd uznał opinie E. K., zarówno pisemną, jak i tą ustną uzupełniającą złożoną przed Sądem za w pełni wiarygodne i w oparciu o nie poczynił w sprawie wiążące ustalenia faktyczne. Zdaniem Sądu bowiem opinie te są szczegółowe, wyczerpujące i rzeczowe. Biegła odniosła się do wszystkich zagadnień dotyczących stanu technicznego oraz wartości ośrodka znajdującego się w J.. Przedstawiła szczegółowo metody, jakimi się wówczas posługiwała. Wydając opinię w sposób wnikliwy i profesjonalny przeanalizowała całą znajdującą się w aktach sprawy dokumentację dotyczącą w szczególności procesu remontu i modernizacji ośrodka w J.. W sposób rzeczowy i logiczny odniosła się również do przedłożonych w toku postępowania prywatnych opinii sporządzonych przez M. B. i A. B., wyczerpująco wskazując przesłanki, które nie pozwalają na przyznanie im waloru prawdziwości i przyjęciu poczynionych tam ustaleń i wniosków. Istotnym jest także i to, że w trakcie wydawania opinii konsultowała się także z L. T., który wykonywał operat szacunkowy nieruchomości, miała możliwość zapoznania się ze sporządzoną przez niego wówczas dokumentacją zdjęciową.

Okoliczności dotyczących katastrofalnego stanu Ośrodka (...) istniejącego w czasie jego sprzedaży M. W. nie potwierdził w swoich zeznaniach A. K.. Świadek pracował w Szkole (...) w S. i do czasu przekazania zarządu nad ośrodkiem w J. P. W. opiekował się tym obiektem. Wskazał przede wszystkim na wielość wykonanych na obiekcie prac remontowych, pozytywną zmianę jaka się dokonała w porównaniu do stanu obiektu istniejącego w chwili przejścia go od straży granicznej. Świadek zeznał wprawdzie, że w okresie poprzedzającym sprzedaż nieruchomości M. W. „istniały jakieś rzeczy do poprawki”, potwierdził wystąpienie w pewnych miejscach zacieków na obiekcie, jednakże, podobnie jak to uczyniła w swojej opinii biegła E. K., nie wskazał na to, aby usterki te i uszkodzenia miały charakter determinujący uznanie stanu obiektu jako zły, czy wręcz katastrofalny. Sąd uznał tej treści zeznania za wiarygodne. Świadek z racji pełnionych obowiązków, tj. opiekę nad obiektem miał okazję obserwować stan ośrodka w J.. Sąd nie znalazł przesłanek, które by podważały wiarygodność i obiektywizm jego relacji.

Konsekwencją z jednej strony przyznania waloru prawdziwości opinii biegłej E. K. i zeznaniom A. K. z drugiej zaś odmowie wiarygodności opiniom M. B. i A. B. była krytyczna ocena zeznań złożonych przez M. W., P. W. i S. M.. Świadczenie ci w swoich zeznaniach wskazywali bowiem głównie na bardzo zły stan techniczny ośrodka w J. istniejący w chwili jego zakupu od (...) Związku (...), konieczność poczynienia tam przez M. W. znacznych nakładów finansowych, które pozwoliły na uchronienie obiektu przed zniszczeniem i prowadzeniem tam zaplanowanej przez niego działalności. Sąd dokonując takiej oceny zeznań tych świadków miał na uwadze przede wszystkim to, że wszyscy oni w mniejszym lub większym stopniu uczestniczyli lub byli bezpośrednio zainteresowani transakcją zakupu ośrodka w J. przez M. W., do tej pory mają związek z prowadzoną przez M. W. na tym obiekcie działalnością gospodarczą. Nie dziwi więc to, że mieli oni uzasadniony interes w składaniu zeznań, w których przedstawiali bardzo zły stan ośrodka, konieczność czynienia na jego rzecz znacznych nakładów finansowych, co de facto uzasadniało wysokość kwoty, za jaką M. W. dokonał zakupu tej nieruchomości od (...) Związku (...).

Z kolei za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków M. K. i J. P.. Świadczenie ci reprezentowali Starostwo Powiatowe w J. podczas sprzedaży ośrodka w J. (...) Związkowi (...). Zgodnie potwierdzili fakt wcześniejszych rokowań z oskarżonymi, podczas których ustalono m.in. cenę, jaką Związek miał zapłacić na rzecz Powiatu (...) nabywając na własność ośrodek, jak również warunki tej sprzedaży. Świadczenie zgodnie podali, że oskarżeni reprezentujący (...) Związek (...) ustalili wspólnie z osobami reprezentującymi Powiat (...), w oparciu o operat szacunkowy sporządzony w sierpniu 2004r., wartość nieruchomości na kwotę 2 230 000 zł. Ustaliły także wartość nakładów poniesionych przez (...) Związek (...) na rzecz w/w nieruchomości na kwotę 1 371 023, 20 zł. Kwota ta miała zostać zaliczona na poczet ceny nabycia nieruchomości, co skutkowało przyjęciem ceny nieruchomości na kwotę 858. 976, 80 zł. Świadczenie podali również, że od tej ceny udzielona została (...) 50 % bonifikata, co znajdowało umocowanie w regulacjach znajdujących się w ustawie o gospodarce nieruchomościami, bowiem sprzedaż ta zbyta została w drodze bezprzetargowej, na rzecz osoby prawnej prowadzącej działalność sportową. Ostatecznie przez (...) Związek (...) został zapłacony za kupno nieruchomości w J. kwota 429 488, 40 zł. Zarówno M. K., jak i J. P. w swoich zeznaniach wskazywali na to, że oskarżeni z racji tego, że uczestniczyli w rokowaniach poprzedzających sprzedaż ośrodka, jak również byli obecni w trakcie podpisywania umowy w dniu 9 maja 2005r. mieli pełną świadomość odnośnie wartości zakupywanej nieruchomości, jak również kwestii dotyczących ustalenia ceny, jaką ostatecznie musieli uiścić w imieniu (...) na rzecz Powiatu (...).

Oboje świadkowie zgodnie wykluczyli również, aby w czasie podpisywania umowy sprzedaży, czy też w okresie ją poprzedzającym, mieli jakąkolwiek wiedzę odnośnie planowanej przez oskarżonych sprzedaży ośrodka w J. M. W.. M. K. podała, że dopiero po upływie około miesiąca dowiedziała się o tym fakcie i natychmiast poinformowała o tym Ministerstwo (...) oraz z ramienia (...) wystąpiła do K. L. (1), jako prezesa (...) do zwrotu udzielonej przy zakupie ośrodka w J. bonifikaty.

Sąd ocenił zeznania M. K. i J. P. jako jasne, spójne i konsekwentne. Oboje wskazywali w nich w sposób obiektywny i rzeczowy okoliczności towarzyszące sprzedaży ośrodka w J. oskarżonym, działających w imieniu (...) Związku (...). Wiarygodność powołanych świadków znajduje dodatkowe potwierdzenie w dokumentacji znajdującej się w aktach niniejszej sprawy, a w szczególności w protokołach rokowań z (...) w sprawie sprzedaży nieruchomości znajdującej się w J., uchwałach Rady Powiatu (...) wyrażających zgodę na zbycie nieruchomości na rzecz (...)

Na nieprawidłowości, jakie towarzyszyły zakupowi Ośrodka (...) w J. przez M. W. od (...) Związku (...) wskazywał również w swoich zeznaniach J. R.. Świadek był członkiem zarządu (...), nie brał jednak udziału w posiedzeniu, podczas którego zarząd podjął uchwałę o sprzedaży ośrodka w J. M. W.. O sprzedaży tej nieruchomości osobie fizycznej dowiedział się dopiero w terminie późniejszym. W swoich zeznaniach wskazywał przede wszystkim, podobnie, jak to czyniła biegła E. K., jak również świadkowie M. K. i J. P., na kwestię dysproporcji istniejących pomiędzy wielkością nakładów finansowych, jakie zostały przeznaczone przez Ministerstwo (...) na rzecz remontu i modernizacji ośrodka w J., a kwotą, jaka ostatecznie została zapłacona przy jego sprzedaży przez M. W. na rzecz (...) Związku (...).

Za wiarygodne Sąd uznał również zeznania K. W., A. Z. i I. G.. Dwaj pierwsi świadkowie byli pracownikami Ministerstwa (...). K. W. przedstawił kolejne etapy związane z rozbudową i modernizacją Ośrodka (...) w J., szczegółowo podając wydatkowane od początku przez Ministerstwo na ten cel środki finansowe. Świadek dokładnie podał również okoliczności związane ze złożeniem przez K. L. (1) oraz J. W. wniosków o przyznanie dotacji finansowych od Ministerstwa (...). Potwierdził przede wszystkim fakt, że oskarżeni po sprzedaży ośrodka w J. M. W. nie informowali o tym fakcie Ministerstwa (...), co więcej bezpośrednio po tej transakcji wystąpili do Ministerstwa z wnioskami o przyznanie dotacji finansowych, do których załączyli oświadczenia oraz nieaktualny akt notarialny z dnia 9 maja 2005r., które stwierdzały nieprawdę co do faktycznego stanu prawnego nieruchomości znajdującej się w J.. K. W. również z całą stanowczością wskazał na to, że dotacje takie mogły być przyznane jedynie właścicielowi ośrodka. Podał że gdyby Ministerstwo posiadało w momencie przyjmowania wniosków, a potem pozytywnego ich rozpatrzenia informacje odnośnie zbycia ośrodka M. W., takich dotacji z całą pewnością by nie przyznało. Finalnie jednak stało się inaczej, zaś Ministerstwo (...) zostało poinformowane o fakcie sprzedaży w/w dopiero przez przedstawicieli Powiatu (...).

Z zeznaniami K. W. korespondują zeznania A. Z. i D. G.. Świadek A. Z. z upoważnienia Ministra (...) dokonywał kontroli w (...) Związku (...), której wyniki potwierdziły fakt wprowadzenia przez oskarżonych w błąd przedstawicieli Ministerstwa (...) w zakresie kwestii własności ośrodka w J. przy ubieganiu się o dotacje finansowe. Sporządzony przez świadka protokół pokontrolny stanowił podstawę do zawieszenia oskarżonych w członkostwie (...) Związku (...) oraz skierowania do Prokuratury zawiadomienia o popełnieniu przez nich przestępstw. Świadek D. G., która jest sekretarzem generalnym (...) potwierdziła fakt powoływanych przez A. Z. nieprawidłowości przy ubieganiu się przez oskarżonych o dotacje z Ministerstwa. Obaj świadkowie potwierdzili fakt konieczności zwrotu przyznanych środków przez (...) Związek (...) do Ministerstwa.

Jako wiarygodne Sąd ocenił również zeznania S. K. i J. M.. Świadców ci byli członkami zarządu (...) Związku (...), m.in. brali udział w posiedzeniu Związku, podczas którego uchwalona została zgoda na sprzedaż ośrodka w J. M. W.. Jakkolwiek obaj przed Sądem wskazywali na słuszność takiej decyzji, jednakże znamienne jest to, że finalnie S. K. w swoich zeznaniach złożonych przed Sądem wskazał na to, że nie pamięta dlaczego zdecydował się za przyjęciem takiej uchwały, nie wykluczył tego, że mogło to być spowodowane sposobem w jaki oskarżeni przekonywali podczas posiedzenia do podjęcia tych uchwał (k. 2172v.). Zeznania te są o tyle znamienne, że w rzeczywistości z protokołu posiedzenia wynika niezbicie, że K. L. (1) uczestnicząc w nim członkiem zarządu przedstawił katastrofalny stan

obiektem w J., jedynie poinformował ich o tym, że pozbawił zarządu nad obiektem Szkołę (...)w S. i na to miejsce wyznaczył P. W., który był bratem M. W. (k. 2030).

Brak jest podstaw, by kwestionować wiarygodność pozostałych, nie wymienionych dokumentów stanowiących dowód w sprawie. Pochodzą one od osób uprawnionych do ich wydania podmiotów, zostały sporządzone w prawem przepisanej formie, są rzetelne i korespondują ze sobą oraz z dowodami osobowymi.

Powyżej dokonana ocena zgromadzonych dowodów pozwoliła na kategorię ustalenie, że oskarżeni dopuścili się czynów przypisanych im w wyroku.

Oskarżeni K. L. (1), J. W. i A. Ż. w dniu 9 maja 2005r. sprzedali Ośrodek (...)w J. M. W., którego wartość wynosiła 2 230 000 zł za kwotę 858 967, 80 zł. Oskarżeni z racji swoich funkcji (członkowie zarządu) - K. L. (1) był prezesem zarządu (...), J. W. członkiem (...), zaś A. Ż. sekretarzem (...) byli zobowiązani do zarządzania majątkiem i funduszami (...) Związku (...) (par. 30 pkt 5 Statutu (...) Związku (...)). Bez wątpienia sprzedając ośrodek o wartości 2 230 000 zł. za kwotę 858 967, 80 zł osobie fizycznej, który został zakupiony zaledwie kilka godzin wcześniej, od Powiatu (...) z 50% bonifikatą, ponieważ miał służyć (...) Związkowi (...) do prowadzenia działalności (...)i szkolenia kadry (...), nadużyli udzielonych im przez zarząd (...) Związku (...) uprawnień i wyrządzili (...) szkodę majątkową. Jakkolwiek członkowie zarządu (...) upoważnili oskarżonych do sprzedaży ośrodka, jednakże upoważnienie to miało formę bardzo ogólną, nie wskazywało ani terminu takiej sprzedaży, ani też ceny nieruchomości. Członkowie zarządu zastrzegli jedynie, że sprzedaż nieruchomości ma nastąpić wraz ze zobowiązaniami (...) wobec wierzycieli, co jednak ostatecznie nie nastąpiło. Tak ogólne upoważnienie oskarżeni nadużyli w ten sposób, że zaledwie kilka godzin po zakupie po preferencyjnej cenie ośrodka w J. od Powiatu (...) sprzedali go M. W. za cenę ponad dwukrotnie niższą od oszacowanej ceny nieruchomości.

Sąd przyjął, że szkoda wyrządzona przypisanym oskarżonym przestępstwem wyniosła 1 371 023, 20 zł, bowiem od wartości nieruchomości zgodnej z operatem szacunkowym w kwocie 2 230 000 zł odjął kwotę, jaką zapłacił za nią M. W., tj. 858 967, 80 zł. Ustalona w ten sposób kwota stanowi mienie w wielkich rozmiarach, dlatego też Sąd zakwalifikował przestępstwo przypisane oskarżonym w punkcie I części dyspozytywnej wyroku z art. 296§1 k.k. w zw. z art. 296 §3 k.k.

Oskarżeni dopuszczając się tego przestępstwa działali wspólnie i w porozumieniu. Ich działania wzajemnie się uzupełniały i dopełniały. Oskarżeni konsekwentnie dążyli do zbycia ośrodka (...). Najpierw, działając w imieniu (...) Związku (...) nabyli ośrodek od Powiatu (...), a następnie, tego samego dnia, kilka godzin później, sprzedali go M. W.. Wszyscy oskarżeni byli w pełni świadomi tego, że sprzedając ośrodek nadużywają udzielonych im przez zarząd (...) Związku (...) uprawnień, jak również, że ta transakcja wyrządzi Związkowi szkodę w wielkich rozmiarach. Dobrze wiedzieli bowiem o tym, jaka była rzeczywista wartość sprzedawanej nieruchomości, mieli pełną świadomość poniesionych na jej remont i modernizację nakładów finansowych przez Ministerstwo (...).

Oskarżeni K. L. (1), J. W. i A. Ż. w toku postępowania wskazywali na to, że sprzedając ośrodek w J. M. W., wykonywali jedynie uchwałę zarządu (...) Związku (...). Jakkolwiek bezsprzecznie taka uchwała została podjęta, jednakże okoliczność ta nie zwalnia ich z odpowiedzialności karnej. W wyroku z dnia 19 marca 1962 r. w sprawie o sygn. IV K 348/61 Sąd Najwyższy wskazał na to, że uchwała organów osoby prawnej, wyrażająca zgodę na dokonanie czynu zabronionego w interesie danej osoby prawnej ((...) Związek (...) posiada osobowość prawną – par. 3 Statutu (...)), nie powoduje zwolnienia z odpowiedzialności karnej sprawców wykonawczych (vide także J. L., T. O. „Odpowiedzialność karna. członków kolegialnych organów spółek kapitałowych – zagadnienia wybrane”). Tym bardziej, że w niniejszej sprawie należy poddać również szczegółowej analizie okoliczności towarzyszące podjęciu przez członków zarządu (...) Związku (...) uchwały o upoważnieniu oskarżonych do sprzedaży Ośrodka (...). Przede wszystkim podnieść należy, że K. L. (1) przed podjęciem uchwały przedstawił członkom zarządu katastrofalny obraz stanu ośrodka („Widok tego, co tam zastałem o mało nie doprowadził mnie do zawału. Budynek nie ogrzewany, ściany zawilgocone i pobrudzone, w wielu miejscach przeciekający dach, rynny poobrywane. Mocno się wstydzilem wobec potencjalnego nabywcy za stan w jakim znajdował się budynek.” – k. 2030 tom XI). Obraz ten, co jednoznacznie wynika z szeroko

opisywanej opinii biegłej E. K., był znacząco przerysowany, nie odpowiadał rzeczywistości, zmierzał w oczywisty sposób do ukierunkowania członków zarządu do podjęcia uchwały o zbyciu ośrodka. Co więcej członkowie zarządu (...) Związku (...) w trakcie dyskusji, poprzedzającej podjęcie uchwały wskazywali na konieczność uzyskania ekspertyzy prawnej, która by poprzedzała sprzedaż ośrodka osobie fizycznej, wprost wskazywali na możliwość wystąpienia konsekwencji prawnych takiej decyzji, w przypadku uzyskania tak znaczących dotacji na remont i modernizację ośrodka z Ministerstwa (...) w latach 2000 – 2005 (k. 2033). Wskazać należy również na to, że ostatecznie członkowie zarządu (...) Związku (...) wyrazili w formie uchwały zgodę na sprzedaż ośrodka, jednakże nie był w tej uchwale określony termin tej sprzedaży i cena, jak również wskazano w niej na to, że zarząd wyraża zgodę na sprzedaż ośrodka jednakże wraz z jego zobowiązaniami (k. 2034) - warunek ten ostatecznie jednak nie został spełniony. Jeszcze raz podkreślić należy, że upoważnienie oskarżonych przez członków zarządu (...) miało charakter bardzo ogólny i bez wątplenia nie można wskazać na to, że to ono skutkowało, determinowało oskarżonych do podjęcia działań, które wypełniły znamiona przestępstwa przypisanego im w pkt I części dyspozytywnej wyroku.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił również na przyjęcie, że K. L. (1), J. W. i A. Ż. w dniu 9 maja 2005r. za pomocą podstępnych zabiegów wywołali u vice starosty (...) J. P. i M. K. reprezentujących Starostwo (...) mylne przeświadczenie co do zamiaru dalszego wykorzystania Ośrodka (...) w S. – J. na cele sportowe i nie powiadomili ich o planowanej jeszcze tego samego dnia sprzedaży Ośrodka (...), czym doprowadzili Starostwo do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci sprzedaży obiektu zamiast za kwotę 858 976, 80 zł., która uwzględniała wartość tej nieruchomości pomniejszoną o nakłady poczynione na jej remont i modernizację przez Ministerstwo (...), za kwotę 429 488, 40 zł., tj. kwoty uwzględniającej 50% bonifikatę.

Sąd także w tym przypadku przyjął, że oskarżeni działali wspólnie i w porozumieniu, bowiem ich działania wzajemnie się uzupełniały i dopełniały. Wspólnie zaplanowali, że najpierw podpiszą z przedstawicielami Powiatu (...) umowę zakupu ośrodka w J. za preferencyjną cenę, uwzględniającą poczynione przez Ministerstwo (...) nakłady na remont i modernizację, jak również 50% bonifikatę, nie informując przedstawicieli Powiatu o planowanej kilka godzin później sprzedaży tego obiektu M. W..

Oskarżeni K. L. (1), który był prezesem zarządu (...) Związku (...), który był członkiem zarządu (...) Związku (...) także w dniu 31 maja 2005r. wprowadzili w błąd Ministerstwo (...) w ten sposób, że wraz z wnioskiem o dofinansowanie II etapu inwestycji prowadzonych w Ośrodku (...) w S. – J. przedłożyli dokumentację stwierdzającą nieprawdę co do faktycznego stanu prawnego nieruchomości w postaci oświadczenie wraz z nieaktualnym aktem notarialnym zakupu Ośrodka od Starostwa Powiatowego w J., czym doprowadzili Ministerstwo (...) oraz Fundusz (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania (...) Związkowi (...) nienależnych dotacji w łącznej kwocie 524 700 , 93 złotych.

Podobnie oskarżony K. L. (1), który był prezesem zarządu (...) Związku (...) w dniu 19 maja 2005r. wprowadził w błąd Ministerstwo (...) w ten sposób, że chcąc uzyskać dotację z Ministerstwa wraz z wnioskiem przedłożył dokumentację stwierdzającą nieprawdę co do faktycznego stanu prawnego nieruchomości w postaci oświadczenie wraz z nieaktualnym aktem notarialnym zakupu Ośrodka w J. z dnia 9 maja 2005r. od Starostwa Powiatowego w J., co miało potwierdzić fakt własności w/w nieruchomości, czym doprowadził Ministerstwo (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci przyznania (...) Związkowi (...) nienależnych dotacji w kwocie 250 000 złotych.

Oskarżeni K. L. (1), J. W. i A. Ż. kupując z 50% bonifikatą od Starostwa Powiatowego w J. Ośrodek (...) w S. – J. nie informowali przedstawicieli Starostwa o tym, że nie zamierzają tam prowadzić działalności (...), a tym bardziej o tym, że jeszcze tego samego dnia (po upływie zaledwie kilku godzin) sprzedadzą ten ośrodek na rzecz osoby fizycznej M. W.. Podobnie K. L. (1) składając w dniu 19 maja 2005r., jak również K. L. (1) i J. W. w przypadku wniosku z dnia 31 maja 2005r. o przyznanie dotacji na dalszą modernizację Ośrodka (...) w S. – J. nie informowali Ministerstwa (...) o fakcie zbycia tego ośrodka na rzecz M. W., wprost przeciwnie, przedkładając nieaktualny akt notarialny zakupu Ośrodka od Starostwa Powiatowego w J., tym samym potwierdzając fakt własności (...) Związku (...) w/w nieruchomości. W każdym przypadku zatem błąd jaki oskarżeni wywołali u reprezentujących Starostwo Powiatowe w J., czy też u przedstawicieli Ministerstwa (...), był istotny dla podejmowanych przez nich decyzji, czy to

dotyczących zawarcia umowy sprzedaży Ośrodka, czy też dotyczących przyznania dotacji finansowych. Gdyby bowiem J. P. i M. K., reprezentujący Starostwo Powiatowe w J. wiedzieli o tym, że K. L. (1), J. W. i A. Ż. zamierzającą sprzedać Ośrodek (...) w S. – J., to nie zawarli by z nimi umowy sprzedaży z udzieleniem 50% bonifikaty, podobnie, gdyby przedstawiciele Ministerstwa (...)wiedzieli o tym, że Ośrodek nie stanowi własności (...) Związku (...) nie przyznali by temu Związkowi dotacji finansowych. W pierwszym bowiem przypadku warunkiem uzyskania bonifikaty było była sprzedaż nieruchomości osobom prawnym, które prowadzą działalność sportową (art. 68 ust. 1 pkt 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami), zaś w drugim przypadku dotacje finansowe mogły zostać przyznane jedynie właścicielowi nieruchomości. W wyniku tego błędu wywołanego przez oskarżonych Starostwo Powiatowe w J. oraz Ministerstwo (...)rozporządzili swoim mieniem, które w przypadku wszystkich opisywanych czynów, tj. czynu II, III i IV części dyspozytywnej wyroku, stanowiło mienie znacznej wartości, o jakim mowa w art. 115 § 5 kk. To rozporządzenie było dla pokrzywdzonych w oczywisty sposób niekorzystne i spowodowane zostało na skutek działań oskarżonych, którzy chcieli dzięki temu uzyskać korzyść majątkową i ten swój cel ostatecznie osiągnęli.

Oskarżeni swoimi czynami przypisanymi im w punkcie II części dyspozytywnej wyroku wypełnili zatem umyślnie i celowo wszystkie znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk, zaś przypisanymi w pkt III i IV części dyspozytywnej wyroku przestępstw z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

Czyny przypisane oskarżonym charakteryzowały się znacznym stopniem społecznej szkodliwości. K. L. (1), jako prezes (...), czyli osoba, która w sposób szczególny z racji zajmowanej funkcji, winna dbać o dobro Związku, w tym też o jego mienie, która dodatkowo od początku uczestniczyła w procesie modernizacji i przebudowy ośrodka w J., miała więc pełny obraz i świadomość nakładów, pozytywnych zmian w ośrodku, z determinacją i konsekwencją dążył do jego sprzedaży M. W., pokonując kolejne etapy, które pozwoliły sfinalizować tę transakcję - począwszy od uzyskania zgody zarządu (...) Związku (...) poprzez zakup ośrodka od Powiatu (...). Podobnie rzecz się miała w przypadku dwóch pozostałych oskarżonych uczestniczących w sprzedaży ośrodka. Jako wyjątkowo naganne należy ocenić działania oskarżonych K. L. (1) i J. W., zmierzające do przyznania przez Ministerstwo (...)dotacji finansowych. Bez wątplenia osoby te, z racji zajmowanych funkcji, powierzonych im obowiązków i zadań, winny charakteryzować się podwyższonym stopniem uczciwości i rzetelności, dbałości o mienie społeczne. W tych przypadkach wykazały się cechami zgoła przeciwnymi. Po tym, jak sprzedały ośrodek, działając na szkodę (...), doprowadzili również do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Ministerstwo (...). Oskarżeni nie byli wcześniej karani.

Łącząc wymienione okoliczności z dyrektywami wymiaru kary Sąd wnioskował, że konieczne będzie, z uwagi na różny udział poszczególnych oskarżonych w przestępstwie z art. 296 § 1 kk w zw. z art. 296 § 3 kk przypisanym im w punkcie I części dyspozytywnej wyroku, zróżnicowanie wymierzonych K. L. (1), J. W. i A. Ż. kar. Z uwagi na to, że bez wątpienia udział K. L. (1) w tym przestępstwie był najbardziej doniosły, był on prezesem (...), ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika także, że miał znaczącą rolę w kontaktach z M. W., Sąd wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Z kolei J. W. i A. Ż. kary w wymiarze 1 rok i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Zdaniem Sądu nie było potrzeby różnicowania wymierzonych oskarżonym kar za drugi z przypisanych im czynów, tj. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk (pkt II części dyspozytywnej wyroku) i wymierzył im kary w wymiarze 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Z kolei za czyny przypisane oskarżonemu K. L. (1) w pkt III i IV części dyspozytywnej wyroku tj. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk Sąd wymierzył mu kary w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności. Karę w taki samym wymiarze wymierzył także J. W. za czyn przypisany w pkt IV części dyspozytywnej wyroku. W tym przypadku Sąd bowiem miał na uwadze równorzędną rolę obu oskarżonych w zrealizowaniu znamion tego przestępstwa, albowiem ich zachowanie polegało na wspólnym przedłożeniu oświadczenia wraz z nieaktualnym aktem notarialnym, które stwierdzały nieprawdę co faktycznego stanu własności ośrodka w J. i finalnie doprowadziło do przyznaniu przez Ministerstwo (...) i (...) nienależnych dotacji finansowych.

Z uwagi na to, że oskarżeni dopuszczając się przestępstw przypisanych im w punktach II, III i IV działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd uznał za celowe wymierzenie im obok orzeczonych kar pozbawienia wolności

również kar grzywny. Ustalając wysokość stawki dziennej uwzględnił Sąd dochody i sytuację materialną oskarżonych (art. 33§ 1, 2 i 3 kk)

Oskarżonemu K. L. (1) wymierzone zostały cztery kary pozbawienia wolności za przestępstwa pozostające w zbiegu realnym, czyli popełnione zanim zapadł w stosunku do niego wyrok choćby nieprawomocny. Dlatego należało wymierzyć karę łączną pozbawienia wolności. W stosunku do oskarżonego K. L. (1) za absorpcją orzeczonych wobec niego kar jednostkowych przemawiał bliski okres, w jakim zostały popełnione przypisane mu czyny, fakt, że wszystkie przypisane mu przestępstwa pozostawały ze sobą w ścisłym związku, większość z nich godziła w mienie. Z kolei za ich kumulacją przemawiała liczba czynów podlegających łączeniu, fakt, że zostały popełnione na szkodę różnych podmiotów. Mając to na uwadze Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną na zasadzie asperacji w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności. Kara w takim wymiarze będzie adekwatna do stawianych przed nią celów zarówno w zakresie zapobiegania, jak i oddziaływania na osobę oskarżonego, jest karą sprawiedliwą. Podobne przesłanki leżały u podstaw wymierzonej oskarżonemu kary łącznej grzywny.

Sąd połączył również orzeczone wobec J. W. i A. Ż. kary jednostkowe i wymierzył J. W. karę łączną w wymiarze 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś A. Ż. karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności. W przypadku J. W. miał na uwadze z jednej strony podobieństwo większości przestępstw podlegających łączeniu, fakt, że pozostawały one ze sobą w ścisłym związku, z drugiej strony zaś fakt, że zostały popełnione na szkodę różnych pokrzywdzonych. Z kolei wymierzając karę łączną A. Ż. Sąd uwzględnił z jednej strony to, że czyny mu przypisane zostały popełnione tego samego dnia, pozostawały ze sobą w bezpośrednim związku, z drugiej zaś strony godziły w różne dobra prawne, tj. mienie i obrót gospodarczy. Analogicznymi przesłankami kierował się Sąd przy wymiarze oskarżonym kar łącznych grzywny. Wymierzone w ten sposób oskarżonym J. W. i A. Ż. kary łączne są karami sprawiedliwymi, spełnią pokładane w nich cele, zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej.

Orzeczone wobec wszystkich oskarżonych kary pozbawienia wolności dawały formalne podstawy do warunkowego zawieszenia ich wykonania. Oskarżeni, co było już podkreślone wcześniej, nie byli dotychczas nigdy karani za popełnianie przestępstw, w przeszłości przestrzegali porządku prawnego. Okoliczności te, przy uwzględnieniu wieku oskarżonych (K. L. (1) – 78 lat, J. W. – 66 lat i A. Ż. – 63 lata), pozwalają na obdarzenie ich zaufaniem i równocześnie dają podstawę do przyjęcia, iż oskarżeni zrozumieli naganność swojego postępowania i w przyszłości nie będą wchodzili w konflikt z prawem. Z tych względów Sąd zastosował wobec wszystkich oskarżonych warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonych wobec nich kar łącznych pozbawienia wolności, ustalając jednak dla weryfikacji postawionych wobec nich pozytywnych prognoz kryminologicznych w stosunku do K. L. (1) okres próby wynoszący 5 lat, wobec J. W. okres próby wynoszący 4 lata oraz wobec A. Ż. okres próby wynoszący 3 lata.

Sąd uznał, że sytuacja materialna oskarżonych pozwala na obciążenie ich kosztami sądowymi w tym wymiarze im opłat w tej części, jaka jest związana ze sprawą każdego z nich (art. 627 kpk i art. 633 kpk).